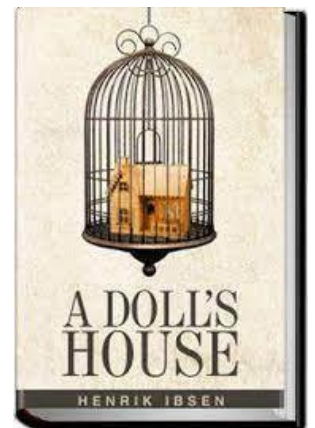

Η Θεία ΒΜΧΡΦΑΜ συναντά την Wendy Ο' Williams — Συνεχίζοντας την αφήγηση – Ένα ρέκβιεμ για δυο γυναίκες που χάθηκαν - Η θεία ΒΜΧΡΦΑΜ βρίσκεται ενώπιον της Εύας, ή την παραμονής της καταστροφής

Κεφάλαιο 1^ο

Το έργο ξεκίνησε με την προσπάθεια διαχείρισης μιας ανθρώπινης απώλειας... ίσως και πολλών από την άλλη. Ανθρώπων, ζώων, ζώων γενικά. Μέσα στο υπαρξιακό κενό, όπως συνηθίζουμε να λέμε. Και φυσικά, με μια προσπάθεια να θυμόμαστε. Να θυμόμαστε αυτές κι εκείνους γενικά, που πέρασαν από αυτή τη ζωή και μετά ταξίδεψαν για κάπου αλλού, ένας θεός, ή και μία θεά ξέρει για που. Και το γεγονός είναι ότι οι τέχνες πάντα βοηθούν εμάς τους ανθρώπους. Και γνωρίζοντας ότι ο ανθρώπινος χρόνος είναι σχετικά λίγος πάνω στον πλανήτη, και δυστυχώς δεν επαναλαμβάνεται, πολλές και πολλοί από εμάς έχουμε την τάση, με νέες πράξεις να προσπαθούμε να «διορθώσουμε» τα κακώς κείμενα του παρελθόντος. Αν όχι να τα «διορθώσουμε», να διεκδικήσουμε από την πραγματικότητα μια ελάχιστη» αποζημίωση» για το κακό που έγινε. «Να μην επαναλάβουμε τα λάθη της προηγούμενης γενιάς, των παλιών γυναικών της μικροαστικής (και όχι μόνο) τάξης, να κάνουμε την εξέγερσή μας». Με μια τέτοια διάθεση λοιπόν έγινε αυτό το «έργο». Αποκατάσταση ενός συναισθήματος, μιας ιδέας και η δική μας συμμετοχή στο αιώνιο και το άφθαρτο. Μια προσπάθεια αλλαγής της αφήγησης δυο ζώων. Φαινομενικά. Διότι αυτό κάνει η τέχνη, δημιουργεί ψευδαισθήσεις. Από την άλλη όμως επηρεάζει τις συνειδήσεις όσων την γεύονται. Αν είχα λοιπόν έναν κοσμικό ρόλο θα ήθελα να ήμουν «Η Επιδιορθώτρια του Χρόνου και των Πραγμάτων». Και τί μας κάνει να θυμόμαστε (τις πιο πολλές φορές με πόνο), τί ενεργοποιεί την μνήμη, εκτός από ξεθωριασμένες φωτογραφίες; Όσον αφορά τη θεία τα αντικείμενα που έμειναν πίσω. Η θεία έφυγε από τη ζωή, αλλά η τσάντα της με τα γυαλιά της το σουτιέν της και τη στέκα της έμειναν εκεί να την περιμένουν να τα ξαναβάλει. Το ίδιο και τα 50 ζευγάρια υποδήματα, γοβάκια και παντοφλάκια... καθώς και οι ηλεκτρικές συσκευές που την βοηθούσαν να έχει ένα «καλύτερο βιοτικό επίπεδο»...

Κεφάλαιο 2ο...

Ακόμα κι αν την κάνουμε, ή την κάναμε την εξέγερσή μας, η βιολογία δεν μας αφήνει να αλλάξουμε και πολύ τη φάση μας όταν αρχίσουμε να γινόμαστε «θείτσες». Φυσικά και αναφέρομαι σε στερεότυπα μια πατριαρχικής, συντηρητικής και σχολαστικής κοινωνίας. Μήπως και ολόκληρου του δυτικού πολιτισμού; Αναρωτιέμαι συνεχώς! Ακόμη λοιπόν κι αν περάσουμε, ή περνάμε την φάση της «Θείας» και γίνουμε κάποια στιγμή η Θεία Β, η Θεία Χ, η Θεία Α, η Θεία Μ και ούτω καθ' εξής, ακόμη και τότε, ωραία θα είναι να έχουμε αγαπήσει τη φύση μας. Η φύση μας είναι ζωντανή! Είναι ακόμα επιθυμητική, λιβιδινική, σωματική, ζωντανή. Άσχετα αν το είθισται «θάβει» τις θείτσες μέσα στην εστία ενός λιγότερο, ή περισσότερο μικροαστικού «Κουκλόσπιτου». Γι αυτό λοιπόν γίνεται αυτό εδώ τώρα! Και ο νούν νοείτω!

Η Αντελέιντε Γιοχάνσεν στο ρόλο της Νόρας σε κουτί τσιγάρων, 1880-82

Κεφάλαιο 3^ο

Ποια ήταν η Wendy O' Williams; Ετούτη η γυναίκα έβαλε σαν στόχο της ζωής της την έκφραση της διαμαρτυρίας με τα τραγούδια της πάνω στη σκηνή, ως frontwoman στο trash-punk-metal συγκρότημα *The Plasmatics*. Κι αυτή επίσης παράτησε οικογένεια, σχολείο και παράδοση για μια ελεύθερη ζωή, ταξιδεύοντας και διακινδυνεύοντας, και αντίθετα με την πρώτη, άφησε πίσω της μια υπόκωφη εξεγερσιακή παρακαταθήκη για τις /τους επόμενες/ους. Αλλά πήρε πολλά ρίσκα, και πολλές φορές έγινε «Η jester που κάνει τον βασιλιά να γελά» (*Ως σύντροφος του Rod Swenson, σε αντιστοιχία με τον «τρελό», ή τον γελωτοποιό του Βασιλιά Ληρ).

Πάντως σίγουρα «ξεντροπιάστηκε» για αυτήν την ελευθερία, πιάνοντας δουλειά στο «Φανταστικό Θέατρο του Κάπτταιν Κινκ», ένα ζωντανό θέαμα γυμνού και σεξ ανάμεσα στα πολλά της τότε (τέλη 70ς αρχές 80ς) *NY Times Square*, ό,τι αντικατέστησε η αλλοτριωτική βιομηχανία της κουλτούρα του πορνό μετά το «Βαθύ λαρύγγι». Και μετά, αφού δεν κατάφερε να γίνει η «κούκλα» του Rod, βρήκε με τα πολλά τον εαυτό της, έγινε «η βασίλισσα του ροκ που σοκάρει», και στο τέλος... βήγκαν, αφανής σαρ, μακριά

LIVE SEX SHOW CLOSED

'Gestapo Tactics' In Fun City

NEW YORK (AP) — The producer of a live sex show that was closed in a Times Square antimut drive by Mayor Abraham Beame charged the city with "Gestapo tactics" yesterday and sued for \$3 million in damages.

Rod Swenson, whose Show World Center was ordered shut March 25, also seeks in the suit to force the Federal government to withdraw its funding of the mayor's Midtown Task Force, which has led efforts to clean up about 200 midtown sex shops, including massage parlors and topless bars.

Beame personally led two police raids last month that closed a bookstore and peep show, a topless bar, and the Show World Center.

"This is true obscenity in its rawest form," Swenson said at a news conference. "The mayor's Midtown Task Force is the most disgusting and obscene live show ever produced in Times Square. . . . The mayor is using fraud-

ulent and Gestapo tactics."

Swenson, producer of a live theater in Show World, said Beame's actions were "a political smokescreen to fool the public. . . . into ignoring his dismal public career" during an election year.

He said the task force was using "immoral and lawless" means to fight "adult" shops and shows and violating the First Amendment rights of persons who want to produce and patronize them.

The city has cited various building code violations and made arrests for public lewdness and promoting obscenity. About 60 sex-oriented establishments were put out of business in the past year.

Wallace Katz, the landlord of the building which houses the Show World complex, said various businessmen in the midtown area were being deprived of due process of law.

He said the city had ordered Show World to vacate its ground-floor prem-

ises on grounds that the building was in "imminent danger" because it lacked a sprinkler system.

But, he said, it was plain that the city's safety action was aimed only at Show World because tenants on the second through the 12th floors of the same building were permitted to continue their occupancy.

Swenson said his suit, which is due to be heard by U.S. District Judge Constance Baker Motley, also sought to restrain the city from keeping Show World closed.

A citizens' committee staged three days of antismit street demonstrations in Times Square earlier this week. The demonstrations were climaxed by a rally of the casts from Broadway shows who complained that smut and pornography attracted crime and violence to the theater district and frightened away people who attend legitimate theater.

από τις ουσίες των ροκ σαρ, εργαζόμενη σε επαρχιακό, υγιεινιστικό κατάστημα τροφίμων, δίνοντας συνταγές στους περίοικους... Ενδιάμεσα, ευτυχώς, έκανε και την δική της μπάντα με τους δικούς της μουσικούς στίχους! [*Wendy O. Williams' Ultrafly & The Hometown Girls - Deffest! And Baddest!*]

Κεφάλαιο 4ο

Τι κοινό μπορεί να έχει, λοιπόν, η Θεία ΒΜΧΡΦΑΜ με την Wendy O' Williams; Δύο σίγουρα: είναι και οι δύο νεκρές γυναίκες που απεχθάνονταν πολλά

στον περίγυρό τους, μα αγαπούσαν και φρόντιζαν πολύ τους δικούς τους ανθρώπους ή/και τα ζώα, τον πλανήτη. Και σίγουρα δεν έζησαν όλη τους τη ζωή περιμένοντας τον θάνατο. Αλλά και οι δύο έζησαν σε μια κατάσταση αναμονής προς μιαν άλλη επίγεια ζωή, και ενώ η καθεμιά την αναζήτησε με τον δικό της μοναδικό τρόπο, μάλλον δεν την βρήκαν. Δεν εξέλιξαν όπως θα ήθελαν την προσωπική τους αφήγηση. Η Θεία ΒΜΧΡΦΑΜ δεν το έκανε σίγουρα αυτό, αν και κάποια στιγμή προσπάθησε να το σκάσει από την παραδοσιακή οικογένεια, έως τη στιγμή που την γύρισαν με το ζόρι πίσω... Και μετά τί; Έζησε μια ωραία ήρεμη ζωή... Παρέμεινε κλεισμένη μέσα στην θαλπωρή της κουζίνας του «κουκλόσπιτου» της, απόλυτα εξαρτημένη από ένα απόντα-παρόντα σύζυγο και παιδιά, χωρίς προσωπικό εισόδημα, με πολύ ασθενές σώμα, ελπίζοντας όλη της την ζωή ότι θα άλλαζε την ζωή της, ότι θα κατάφερνε, να χειραφετηθεί, ώσπου έσβησε αργά, όχι πολύ μεγάλη. Ενώ, η Wendy έκανε ακριβώς το αντίθετο, απόλυτα απελευθερωμένη και χειραφετημένη αλλά και τελείως «τρελαμένη», μια αμερικάνα πανκ-μέταλ-ρόκερ περσόνα, της δεκαετίας των 80ς-90ς. Έκανε απολύτως ότι μπορούσε για να σπάσει τα στερεοτυπικά ταμπού που «σκότωσαν» και σκοτώνουν καθημερινά την Γυναίκα και την γυναικεία φύση, ακόμη και αυτήν την στιγμή, μέχρι τη στιγμή που δεν άντεξε την απλή καθημερινή ζωή, και βρήκε σωστό στα 48 της να βάλει μια σακούλα στο κεφάλι της, και ταΐζοντας σκιουράκια στο κοντινό της δάσος, να τινάξει τα μυαλά της μ' ένα όπλο. Μπορούμε να βρούμε όλες τις αντιδιαμετρικές διαφορές μεταξύ τους. Σίγουρα όμως παραμένουν δύο νεκρές γυναίκες. Τί θα συνέβαινε αν αυτές οι δύο περνούσαν χρόνο μαζί; Ποια θα ήταν η στιχομυθία τους;

Κεφάλαιο 5ο

Η δράση που σχεδίασα για το project Woman Case είναι ένα «αφελές» εικαστικό σκηνοθέτημα. Είναι μια επιτελεστική πράξη πάνω σε έναν φανταστικό διάλογο, ανάμεσα σε δύο νεκρές γυναίκες. Ένας διάλογος ανάμεσα σε ένα πριν και ένα μετά, φτιάχνοντας έναν μεταβατικό χώρο «λεκτικού παιχνιδιού» και αντικειμένων, μια χωρική και ηχητική εγκατάσταση. Ίσως ένα καθαρτήριο; Αναζητώντας το εδώ-και-τώρα, ανάμεσα στο ιδιωτικό και στο δημόσιο, στο μέσα και στο έξω, στο φαινόμενο και στο γίνεσθαι, το έργο αυτό έρχεται να επαν-ενεργοποιήσει, να φωτίσει και ίσως να αλλάξει την αφήγηση της ζωής αυτών των δυο νεκρών γυναικών (ή/και όσων γυναικών μπορέσουν να αλλάξουν σημείο προσοχής). Όλα αυτά γίνονται μέσα από τον λόγο των δύο γυναικών, εκείνον που άφησαν και δεν άφησαν, αλλά κι εκείνο το λόγο που φανταζόμαστε ότι θα μπορούσαν, και μπορούν να φτιάξουν στην φανταστική μου ιστορία. Αυτός ο διάλογος, ίσως μας βοηθήσει να καταλάβουμε κάποια κομβικά τραύματα που οδηγούν τον γυναικείο πληθυσμό τόσους αιώνες στην δυστυχία της καταπίεσης, της απαξίωσης και της λησμονιάς της πραγματικής άγριας φύσης του ανθρώπου. Η ντροπή, τα ταμπού, ο διαχωρισμός, το δέντρο της γνώσης, το πέπλο της παρθενίας, το τραύμα, και πολλά άλλα.

Κεφάλαιο 6ο

Όλο το εγχείρημα αναδεικνύει αντιθέσεις. Μέσα από αυτό το εγχείρημα δεν θέλησα προφανώς μόνο να κατασκευάσω ένα καλλιτεχνικό έργο πάνω στην γυναικεία γραφή, αλλά και να αποδείξω ότι μέσα από το ίδιο το έργο δημιουργείται ένας μεταβατικός χώρος, ένα πέρασμα. Ένα πέρασμα από το μέσα στο έξω, από το ιδιωτικό στο δημόσιο, από την απόλυτη ησυχία της γυναίκας που στοχάζεται, στη φασαρία του κόσμου, στη δράση της γυναίκας που αναλαμβάνει. Ένα πέρασμα που οδηγεί από την υποταγμένη και δέσμια ζωή που δεν έχει ομολογηθεί σε κανένα, στην παρακίνηση για εξέγερση και για απελευθέρωση. Μια καθημερινή γυναίκα που με το ζόρι έβγαλε το σχολείο και που δεν άφησε πίσω της καμιά απόδειξη σκέψης, έρχεται σε διάλογο με μια γυναίκα-δαίμονα. Και οι δύο γυναίκες ήταν χαμογελαστές μέδουσες, δύο μητιοέσσης*(γεμάτες με το πνεύμα της πρακτικής γνώσης), μέδουσες που μας χαμογελάν εδώ με σημασία, δείχνοντας μας τους κυνόδοντές τους, μέσα από τον λόγο τους. Εδώ η αναλογία μεταξύ τους είναι προφανής. Και το παράδειγμά τους επίσης. Η πραγματική γραφή τους βέβαια είτε δεν υπάρχει, είτε είναι απλοϊκή. Με έναυσμα την *Hélène Cixous*, έρχομαι να «δανειστώ» τα πραγματικά ίχνη των δύο γυναικών και να φτιάξω ένα δικό μου φανταστικό «τεκμήριο-διάλογο» που διαδραματίζεται μεταξύ τους, φτιάχνοντας και αυτόν τον μεταβατικό χώρο-καθαρτήριο, στον υπόγειο χώρο της έκθεσης. Εκεί μέσα προσπαθούμε να «ξεπλύνουμε τους φόβους, θα διακρίνουμε τις μορφές από το σκιάδες ημίφως και θα τις φωτίσουμε με φως ηλεκτρικό». Θα δούμε τι ήθελαν τελικά να πουν και να κάνουν. Η Wendy λέει: είναι η ζωή μου και θα κάνω αυτό που μ' ευχαριστεί, και δεν σας πέφτει λόγος! Θα γκρεμίσω το μικροαστικό σπίτι, θα σπάσω τη TV με μια βαριοπούλα, θα βάλω εκρηκτικά στο αυτοκίνητο... θα μας απελευθερώσω από αυτήν την εικόνα που μας έχουν εγκλωβίσει.* (Πράξεις που διαδραματίστηκαν στις ζωντανές της παραστάσεις και στα βιντεοκλίπ της.)

-Θεία ΒΧΡΜΦΑΜ: Wendy οι στίχοι σου είναι πολύ απλοϊκοί και λίγο «trashy»...

-Wendy: Θεία ΒΧΡΜΦΑΜ, όλη σου η ζωή είναι

σίγουρα πολύ πιο απλοϊκή από τη δική μου. Αγριεύω! [I' m going wild]* (τίτλος μουσικού κομματιού των *Plasmatics*)

-Θεία ΒΧΡΜΦΑΜ: Καταστρέφει το σπίτι...*(σκηνή από βιντεοκλίπ των *Plasmatics*)

-Wendy: Wendy O' Rules! Posers fuck off! Butcher Baby they're Gonna Put You Away! *(τίτλος μουσικού κομματιού των *Plasmatics*)

Για τη δράση χρησιμοποίησα: φωτογραφικό και βιντεοσκοπημένο αρχαικό υλικό, καθώς και στίχους από τραγούδια και συνεντεύξεις της *Wendy O' Williams (Chainshows, Shotguns and Rock'n'Roll)*, αποσπάσματα από τα κείμενα της *Hélène Cixous (Το γέλιο της Μέδουσας)* και της *Toni Morrison (βιβλίο Η δι-εκδίκηση της Barbie, συνέντευξη στην Anne Koennen 1980)*; κομμάτια από ηλεκτρικές συσκευές (τηλεόραση, ποδόλουτρο για πεντικιούρ, ηλεκτρική βούρτσα για μπούκλες, ηλ. Σκούπα, μασαζομηχανή), καθρέπτη, γυναικείες τσάντες, 50 ζευγάρια υποδήματα, κούκλα θεάτρου σε φυσικό μέγεθος, γυναικεία ρούχα, 10 κιλά αλάτι (για την συντήρηση), 6 αυγά βραστά (για την αναπαραγωγή του όφρεως), έτοιμα κάγκελα, κ.άλ.

Βιβλιογραφία: Το γέλιο της Μέδουσας, της *Hélène Cixous*, εκδόσεις Τοποβόρος / Η Δι-εκδίκηση της *Barbie*-Δοκίμια για Γυναικεία Γραφή, συλλογικό, σε επιμέλεια Χριστιάνας Λαμπρινίδη, εκδόσεις Κοχλίας / Η λευκή Θεά, του *Robert Graves*, εκδόσεις Κάκτος / Οι Πηγές του Νείλου, έρευνα για την καταγωγή της πατριαρχίας, της *Rossella di Leo*, εκδόσεις Ελευθεριακή Κουλτούρα / *Women in Rock*, συλλογικό, σε επιμέλεια *Barbara O' Dair*, εκδόσεις Οξύ.

Σύνδεσμοι: https://en.wikipedia.org/wiki/Wendy_O._Williams/ / <https://plasmatics-com.3dcartstores.com/> / <https://en.wikipedia.org/wiki/Plasmatics> / <https://open.spotify.com/artist/4kf4d3tN0MZGpEP6BacY8j/> / <https://www.discogs.com/artist/294222-Plasmatics-2/> / <https://underground-england.com/the-plasmatic/> / https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%A4%CE%BF_%CE%BA%CE%BF%CF%85%CE%BA%CE%BB%CF%8C%CF%83%CF%80%CE%B9%CF%84%CE%BF/ / <https://www.catisart.gr/kouklospito/> / <https://www.youtube.com/watch?v=86kYDzgY0XM/> / <https://www.youtube.com/watch?v=PsjtqJ3KK6U/> / <https://www.youtube.com/watch?v=9DbVdRaMZNw/> / <https://www.youtube.com/watch?v=41z0lyTjfk/> / <https://www.youtube.com/watch?v=vyjKjx80M6o/> / <https://www.youtube.com/watch?v=HOqw0tkuQkg/> / <https://www.youtube.com/watch?v=ksoTquus99M/> / https://www.youtube.com/watch?v=7ecOuz_EHaw/ / https://www.youtube.com/watch?v=7ecOuz_EHaw/ / <https://plasmatics-com.3dcartstores.com/> / <http://www.wendyowilliams.com/> / <https://www.withguitars.com/279053-2/>

[Όλοι οι παραπάνω σύνδεσμοι ανακτήθηκαν στις 21/9/2023]

Παραλειπόμενες σημειώσεις: Η Μενεστρέλα (αιιδός, ή ραψωδός), η γραφή, η αρχή της αφήγησης, το γέλιο, το τέρας, η ντροπή, η Νιόβη, ο διαχωρισμός, το δέντρο της γνώσης, το πέπλο, τα taboo, οι απαγορεύσεις, η φιδίσια γυναίκα. Ο κώδικας ευγένειας, η επιδιόρθωση των υποκειμένων από αντικείμενα μετάβασης σε υποκείμενα, η κούκλα. Αφήγηση-Απόγνωση-Μοναξιά / Συντήρηση-Παλιές δομές / Το κουκλόσπιτο / Τοτέμ από συσκευές / Περιήγηση σε γνωστά μέρη που αλλάζουν / Η Κυνηγός / Playlist με μουσικά κομμάτια που αλλάζουν / Το σερνόμιο πτώμα / Αξιακό δέντρο, ή δίπολο;

Αρρενωπότητα-θυληκότητα, γυναικεία γραφή-ανδρική γραφή, ντροπή=κάλυψη-αποκάλυψη, ξεντόπιασμα-θάρρος απόκτησης σταθερής θέσης στον τόπο-νεφέλωμα / Παρθένος=προστασία / Παιδί=ασπίδα=τρόμος / Αθηνά+Τυφώνας / Wendy O' Williams: "Queen of Shock Rock"

Η έλλειψη ενσυναισθητικής πολιτικής «τυφλώνει». Η ενσυναισθητική αναγνώριση της αντίθεσης, μας βάζει στην θέση να την ονοματίσουμε. Μια προφορική εκφορά αναγνώρισης αυτής της αντίθεσης, έχει ως λόγο την πραγματολογική ακριβή θέση του υποκειμένου που την ονοματίζει. Η θέση αυτή βρίσκεται σ' έναν κοινωνικό και συνάμα ιδιωτικό, μη φαντασιακό τόπο. Εκεί δηλαδή που μπορεί κάποια να δει από τα ψηλά της σπείρας, να εποπτεύσει την θέση της σε σχέση με τον τόπο εξέλιξης των δρώμενων της ζωής. Από εκεί ψηλά μπορούμε να διακρίνουμε τις εμπλεκόμενες μορφές που σχηματίζονται στο νου του υποκειμένου. Η εκφορά του λόγου που έχει πια σηματοδοτηθεί στην κοιλιά, βγαίνει από το διάφραγμα δυνατά! (Για την αισθητική της παράστασης)...